

АВСТРІЙСЬКИЙ ПІНЧЕР (AUSTRIAN PINSCHER) (ÖSTERREICHISCHER PINSCHER)

ПОХОДЖЕННЯ: Австрія.

ПРИЗНАЧЕННЯ: Сторожовий собака і собака-компаньйон.

КЛАСИФІКАЦІЯ УСС: ГРУПА 2 ПІНЧЕРИ, ШНАУЦЕРИ, МОЛОСИ, ШВЕЙЦАРСЬКІ ГІРСЬКІ ТА СКОТОГОННІ СОБАКИ.

РОЗДІЛ 1 ПІНЧЕРИ І ШНАУЦЕРИ

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА: Австрійський пінчер походить від давніх сільських пінчерів Австрії, які були широко розповсюджені аж до другої половини 19 століття, будучи невибагливими, універсальними фермерськими собаками. Упорядковане чистопородне розведення цієї породи почалося з 1921 року. 16 жовтня 1928 року порода була визнана Австрійським клубом собаківників (Österreichischer Kynologenverband) під назвою Австрійський короткошерстий пінчер. У 2000 році порода отримала нову назву – Австрійський пінчер (Österreichischer Pinscher).

ЗАГАЛЬНИЙ ВИГЛЯД: Коренастий собака середнього розміру, з живим і уважним виразом.

ВАЖЛИВІ ПРОПОРЦІЇ:

Співвідношення між висотою в холці та довжиною корпусу становить 9 до 10.

Співвідношення між довжиною морди та довжиною черепної частини голови становить 4 до 6.

ПОВЕДІНКА / ТЕМПЕРАМЕНТ: З твердим характером, живий, уважний, грайливий, особливо відданий і дружелюбний до знайомих йому людей. До сторонніх ставиться підозріло і є невідступним сторожем. Його мисливський інстинкт виражений слабо.

ГОЛОВА: Грушоподібної форми; пропорційна розміру корпусу.

ЧЕРЕП: Широка, округла, з вираженою лобовою борозенкою і характерною ямкою.

Череп: З помітно розвиненими виличними дугами, сильною жувальною мускулатурою.

Перехід від чола до морди: Помітно виражений.

ЛИЦЬОВА ЧАСТИНА:

Мочка носа: Чорна.

Морда: Сильна, спинка носа пряма.

Губи: Щільні, гладкі, щільно прилягають, з темною пігментацією.

Щелепи / Зуби: Щелепи сильні, зуби міцні, повний ножицеподібний прикус.

Очі: Великі, округлої форми, повіки щільно прилягають, з темною пігментацією.

ВУХА: У формі «гудзиків» (висячі на хрящі, з перегином), невеликі, високо посаджені.

ШИЯ: Сильна, середньої довжини.

КОРПУС:

Холка: Помітно виражена.

Спина: Коротка, широка, пряма, міцна.

Поперек: Короткий і широкий. **Круп:** Довгий і широкий.

ГРУДИ: Глибокі, довгі, широкі, бочкоподібної форми; з добре розвинуеною передньою частиною. М'язи грудної клітки сильні, щільні.

Лінія низу та живіт: Злегка підібрані.

ХВІСТ: Високо посажений, міцний, середньої довжини, покритий щільно прилеглою шерстю.

КІНЦІВКИ: З міцним кістяком.

ПЕРЕДНІ КІНЦІВКИ: З добре розвинуеною мускулатурою, прямі, фронт широкий.

Лопатки: Довгі, добре відведені назад.

Плечі: Нахилені.

Передпліччя: Середньої довжини, прямі.

Зап'ястні суглоби: Міцні.

П'ястки: Короткі, з помірним нахилом.

ЗАДНІ КІНЦІВКИ: З хорошими кутами.

Стегна: Широкі. **Гомілки:** Середньої довжини.

СКАКАЛЬНІ СУГЛОБИ: Міцні.

Плюсни: Короткі.

Лапи: Зібрані в грудку, з міцними кігтями.

РУХИ: Рухи плавні, гармонійні, з широким розмахом.

ШКІРА: Щільно прилягає.

ШЕРСТЬ:

Шерсть: Подвійна, густа. Покривне волосся густе, гладке, щільно прилягає. Довжина покривного волосся від короткої до середньої.

ПІДШЕРСТЯ: Густе і коротке, на задній стороні стегон невеликі очоси.

ОКРАСИ: Колір червоного золота (червонувато-коричневий або semmelgelb), коричневато-жовтий, оленячий рудий, чорний з рудувато-коричневим підпалом. Білі мітки: плями на ГРУДЯХ, на морді, на шиї, горлі, потилиці, лапах і на кінчику хвоста. Відсутність білих міток не вважається недоліком.

РОЗМІРИ: Висота в холці: 42–50 см. Пси: 44–50 см. Суки: 42–48 см.

НЕДОЛКИ: Будь-яке відхилення від вищевказаних положень слід вважати недоліком, оцінка якого має бути пропорційна ступеню його вираженості.

ДИСКВАЛІФІКУЮЧІ ВАДИ:

- Агресивність або боягузтво.
- Будь-який собака з явними фізичними або поведінковими аномаліями.
- Недокус, перекус.

Пси повинні мати два нормально розвинених сім'яника, повністю опущених у мошонку.

- Тільки функціонально і клінічно здорові собаки можуть використовуватися в розведенні.

